

SZERKESZTŐSEG: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 788. KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA. CSAK BÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL. ELŐFIZETÉSI DÍJ: Vidékre postán v. helyben házhöz hordva. Egy évre.....40 kor. Egy negyedévre 10kor. Egy fél évre.....20 kor. Egy hónapra 6 kor. 60 fill.

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 706. HIRDETÉSEKET ÉS NYILATKOTÁSOKAT KÖZLEMÉNYEKET FELVEZETŐKÉREK: Budapestban: János F. Jones & Co. St. István utca, 10. szám alatt. Londonban: Könyvtársok: Telegy József 11. Bloomsbury Square. Frankfurtban: Németországi Kizárólagos vezetékpótlások: Haude G. L. és Társa, valamint összes fiókjai.

FENYŐ SÁNDOR főszerkesztő. EÖTVÖS KÁROLY szépirodalmi főmunkatársa.

Mai számunk főbb közleményei: Vezető cikk: Veszedelemes hajlamok. A császári kézirat. Országgyűlés. Kolosváry miniszter nyilatkozata. Loubet Londonban. A pápa beteg. A külföldi események. A honvédelmi miniszter balesete. A késon érkezett kegyelem. A görög „mazsola-válság.” Morgan kudarca. Tárca: A gyűlölet. Irta: Csehov. Tükör előtt. Irta: Heitai Jenő. Regény. Az első szerelem. Irta: Sophus Schandorph.

Veszedelemes hajlamok.

Miért jött gróf Khuen-Héderváry? Ő azt mondta, azért jött, hogy itt rendet és nyugalmat csináljon. Azóta, hogy állását csodálatos körülmények közt elfoglalta, még semmit sem cselekedett, csak beszélt. De beszédei egyáltalán nem vallanak arra, hogy alkalmas férfi lenne a rend és nyugalom megteremtésére. Minden egyes felszólalása után újabb megdöbbenés támad. Valami különös, leplező módorban teszi meg kijelentéseit, de ezek a kijelentések mindig olyanok, hogy kitérnek belőlük a reakcionárius lóláb. Ahelyett, hogy világosan, férfias nyíltsággal beszélne, amint kellene olyan súlyos és válságos viszonyok közt, mint aminők a mostaniak, gróf Khuen-Héderváry diplomatizál. Rejtélyeket ad föl, növeli a zavart, mélyíti a bizonytalanságot, zaklatja a kedélyeket. Mit akar tulajdonképpen. Senki emberfia ezt nem tudja. Talán ő maga sem. Csak hajlamai törnek ki ezek a hajlamok veszedelemesek, gonoszok. Van-e számítás, politikai megfontolás, valamiféle rendszer megteremtésére irányított alapos gondolat az ő zavaros, napról-napra változó kijelentéseiben, vagy csak a belső ösztön forrásaiból fakadnak? Akár így van, akár úgy: gróf Khuen-Héderváry a helyett, hogy különben is ellenszenves politikai egyéniségének megbízhatatlanságát enyhítene, reakciós hajlamainak elárulgatásával egyre fokozza maga iránt a bizalmatlanságot. Minden egyes felszólalása után vihar támad a Házban. Nemcsak az ellenzékét háborítja föl, hanem azokat is megdöbbeníti, kik mögötte ülnek. A szabadelvű párt is napról-napra kevésbé érti ezt az embert. Lehetetlen, hogy a Főlség azért küldte volna gr. Khuen-Héderváryt

ide miniszterelnöknek, hogy a kedélyeket még jobban ingerelje, hogy a súlyos helyzetet még súlyosabbá tegye. Pedig ezt teszi. Azok után, a miket eddig össze-vissza beszélt, még csak az se várható, hogy ideiglenes rendet és nyugalmat tudjon teremteni. Folytonos elszólásai mind csak arra vallanak, hogy alapos a tőle való félelem s hogy erőszakos hajlamait nem hagyta ott Zágrábban a báni székekben, hanem magával hozta a magyar kormányelnöki méltóságba. Elszólásait, a mikből kitörnek veszedelemes ösztönei, csürcsavarja, de az őszinteség és nyíltság hiánya még növeli a félelmet minden oldalon. Tessék összevetni eddig tett nyilatkozatait az 1899. XXX. t. cz. módosításáról, a Ház feloszlására vonatkozó fölfogásairól! Ki tud ezeken eligazodni? A ki így beszél, az vagy nincsen tisztában azzal, hogy mit akar, vagy pedig alattomosodik s csak arra vadászik, hogy alkalma nyíljon erőszakos törekvéseinek megvalósítására. Ma újból lelepleződött egy reakciós hajlama. Rejtélyes formában ugyan, de mégis elég érthető módon beszélt a klotúrról. Hogy szükség esetén nem zárkozik el ettől a rendszabálytól; de hiszen ennek megalkotása a Ház joga. Hát persze, hogy a Ház joga. Hiszen minden a Ház joga. De a parlament többségének a miniszterelnök a vezére, s a mi parlamentáris rendszerünk rettetésére, a mi parlamenti majoritásunk nem maga választja vezérét, hanem in Bécsből küldik a nyakára. És a parlamenti majoritás, melynek nincsen se egységes akarata, se egységes érzése, hanem csak meggy a számára kirendelt vezér után tusköbökön át, követni fogja vezérét, főképp, ha ez a vezér majd teljesen a maga képeére teremti meg a majoritást. Tehát gr. Khuen-Héderváry legújabbán a klotúr bajnokának fegyverzetében áll előtűnt. Ime az új miniszterelnök liberálizmusa, mely kész belefojtani a magyar nemzeti szabadelvűség és parlamentáris sarkalatos intézményét a reakcióba! Lehet, hogy holnap gr. Khuen-Héderváry megint másképp fog beszélni a házszabályok szigorításának kérdéséről; de hát az isten szerelméért, lehet-e bizni olyan államférfiban, akiből

esetről-esetre így törnek elő a veszedelemes, reakciós hajlamok? A miniszterelnök látszólagos jámbor naivitással azt mondta, hogy miért ne lehetne megcsinálni nálunk azt, ami más országban is megvan? Nem tartjuk se olyan tudatlannak, se olyan naivnak gr. Khuen-Héderváryt, hogy tisztában ne lenne az ilyen okoskodás szertelen hamisságával. Nálunk döröcsög ilyen kérdések az idegen analógiákra való hivatkozás. Mert olyan bolond, képtelen közjogi helyzet nincsen Európán egyetlen államában sem, mint a miénk. Mi egy velünk ellenséges állammal vagyunk közjogi kapcsolatban, s nekünk örökösen ennek az ellenséges társnak ellenséges hatalmi befolyása ellen kell védekeznünk. Ez a hatalmi befolyás századok óta ellenünk dolgozik s el akarja nyelni nemzetünk összes jogait és érdekeit. Ez ellen a rettenetes törekvés ellen egyetlen fegyverünk a parlamenti rezisztencia. Aki ezt a fegyvert ki akarja csavarni a kezünkől, az a magyarnemzet egyetlen ellensége, összes nemzeti érdekeinknek árulója. Kemény szó, de igaz szó. A klotúrral való fenyegetőzés csak arra alkalmas, hogy minden jóraváló magyar ember hazafias érzését felháborítsa. Vehette ezt észre gróf Khuen-Héderváry ma, a mikor a fölháborodás és tiltakozás elemi erővel tört ki az egész ellenzéken, s a jobboldal is megdöbbenett az ő rejtélyes kijelentésének közvetlen hatása alatt. Hát t. miniszterelnök ur! Így nem lehet se rendet, se nyugalmat teremteni ebben az országban! Soha semmi körülmények közt. Amál kevésbé most, a mikor a kedélyek háborognak. Egy kormányelnöknek, a ki viharos hangulatok és az egész nemzet kedélyének lázas tüktetése mellett foglalja el állását, megnyugtató programot kell adnia nemcsak néhány hétre, hanem a belátható jövőre is. Gróf Khuen-Héderváry ilyen programot nem adott, hanem csak hajlamokat árult el. És ezek a hajlamok egytől-egyig csak arra alkalmasak, hogy még jobban fölkorbácsolják a parlamenti és országos kedélyek viharos hullámain. Gróf Khuen-Héderváry még semmit sem cselekedett, csak beszélt, de beszédei után kitör a nemzetből az a fohász: Isten őrizzen attól, hogy ez az ember, mint magyar miniszterelnök, cselekedhessen is!

A császári kézirat.

Azt az ugynevezett bizalmi nyilatkozatot, amelyet a Körber-kormány kapott az osztrák császártól, s amely, a mint azt előre jeleztük, a hivatalos Wiener Zeitungban ma látott napvilágot, nagyon természetesen, hogy több oldalról bőveges magyarázattal kísérik. A magyarázatnak különösen osztrák részről látják szükségét. Vagyis jobban mondva a belemagyarázásnak. Mert a mint azt lapunk legutóbbi számában kifejtettük, ebben a császári írásban ki-ki számára csak az van benne, amit belőle kiolvasni akar. Hogy mit magyaráznak bele, arról most vitázni nem érdemes. Győzelem-e, kudarc-e, majd elvállik, ha arra kerül a sor, hogy Körber e kéziratra támaszkodva parlament-jével szembenálljon. Csak egyet látunk és konstatación világosan ez alkalommal is: azt a képtelen törekvést, hogy Ausztria is-tén tudja hány nemzetisége mind külön-külön jogot formál magának arra, hogy a magyar nemzetet egyenjogúnak tekintessék, és mikor mi kívánunk vagy kapnánk valamit azok is hasonlóra tartanak igényt. Hogy ez micsoda nonsens, azt talán megokolni is fölösleges. Hiszen — a mint ma a véderő-bizottságban is melleleg emlegették — mi, egységes magyar állam, nem osztrák tartományokkal vagyunk közösségben, sőt nem is Ausztriával szerződünk, hanem a dinastiával jutottunk megállapodásra egy dualisztikus állapotra nézve. A dinasztia ez idő szerinti fejét pedig, I. Ferenc Józsefet, a mint látszik, nem tudják rávenni, hogy illetéktelen jogokat vállaljon és respektáljon s hisszük, hogy a magyar királyt az osztrák császár előtt megalázni marad is hiábavaló törekvésnek.

A szájkosár.

Érdekes eseményekben gazdag ülés volt a mai. Különösen érdekes volt a napirend előtt lefolyt, közel két óra hosszát tartott vita, mely úgy hisszük, nem egy irányban járult hozzá az eszmék tisztázásához. Provokálta ezt a vitát Polónyi Géza, aki hivatkozással arra, hogy a miniszterelnök minapi beszédeben olyan dolgokat imputált neki, melyek a tényeknek nem felelnek meg, kifejtette, hogy Khuen-Héderváryval szemben minden fegyver jogosult, mert azok a nyilatkozatok, melyeket a miniszterelnök a közgyűlésen, a Ház feloszlása és a házszabályok módosításának kérdésében tett, nem fedik azokat a kijelentéseket, melyeket tett a miniszterelnök a kabinet megalakítása előtt, mikor megbeszéléseket folytatott a függetlenségi párt vezérével.

Polónyi az ő érdekes és tartalmas beszédeben oly világosan mutatott rá azokra a kontradikciókra, melyek a miniszterelnöknek a Ház előtt tett nyilatkozatai és a Kossuth-párt megbízottjaival való megbeszélés alkalmával tett kijelentései közt fennállanak és analizáltak a miniszterelnök programmatikus nyilatkozatait, oly határozottan mutatta ki annak hiányait és homályosságait, melyek jogait keltenek gyanút az ellenzékben, hogy Khuen-Héderváry készletve látta magát az azonnal való válasza.

A klotúr.

Ugy látszik, a miniszterelnök kezdi belátni, hogy az ő kertelései, az ő enuncziációi, melyek hol teljes híján vannak az őszinteségnek, hol pedig dondai ravaszággal vannak megkonstruálva, nem sokra megy és hogy a helyzet addig nem is tisztázható, amíg nyíltan nem vallja be, hogy mik a szándékai. Mert sorra vette azokat a Polónyi részéről is említett kérdéseket, melyeket mindegyik nem választott meg nyílt határozottsággal és egyike-másikra, de csak egyike-másikra nézve ma már pozitív módon nyilatkozott, felretéve az eddigi csürcsavarást. Elegendő ösztöne volt beismerni, hogy a kifejezésében ő nem épen mintaszerű, mert szólna a katonai javaslatokról, azt mondta: — Ugy látom az aszerencsétlen kifejezésem, hogy egyelőre félreértésekre adott okot! És aztán vallomást tett, hogy csakugyan úgy áll a dolog, ahogy Polónyi mondta. Ő a Kossuth-párt megbízottjaival folytatott megbeszélés alkalmával nem azt mondta, hogy a katonai javaslatok egyelőre ne tárgyaltsanak, hanem azt, hogy teljesen levetessenek a napirendről. Aztán ismételte, hogy az indemnitást nem arra akarja felhasználni, hogy feloszlassa az országgyűlést. Ilyen szándéka nincs. Ő bekés kibontakozást keres a mai sivár helyzetből. Égny nem szándéka megragadni az iniciatívát a házszabályok módosítására. — De a klotúr? Hát a klotúr? — kérdezte a szélsőbaloldal. Erre aztán Khuen-Héderváry kijelentette, hogy ő elvben nem barátja a klotúrnak és a szőlés szabadságot az opportunitás okából sem akarja korlátozni. Eddig a nyilatkozat kielégítő volt. De most aztán megint következett egy ravasz csúszós-oszvarás. Mert a miniszterelnök azzal folytatta, hogy végre is jöhet még idő, amikor a házszabályok revíziója szükségnek fog mutatkozni, de ennek is a szőlés szabadság megővásával, csak a törvényhozási működés megővését érdekében lehetne megteremteni. Nem akarja a klotúrt, de nem is tekint ki zártnak a klotúrt, mert ami más államokban lehetséges, miért ne volna lehetséges nálunk is? Ezt magyarul úgy hívják, hogy: ha akarom vehes, ha nem akarom, nem vehes. Az egyik tétel ellentéte a másiknak. Egyik mondatában a miniszterelnök nem akarja a klotúrt, a másikban nem látja kizártnak a lehetőségét. Arra mindenesetre kíváncsiak vagyunk, hogy miként véli a klotúrt, vagy legalább a bizonyos mérvű klotúrt úgybe-

Az Egyetértés tárcaja.

A gyűlölet.
— Az Egyetértés tárcaja. —
Irta: Csehov Antal.
Parasztházban, friss szénán töltött egy éjszakát a vadászárság. A hold bevilágított az ablakon, az utczáról egy harmonika szomoru nótái hallatszóttak és kábitóan édes illat aradt a szénából. Beszéltek a vadászok a kutyákról, az asszonyokról, az első szerelemről, meg más egyebekről. Végigkaczagtak már vagy egy tucsat históriát, a mik ismerős asszonyokról szóltak, mikor megszólalt közülök a legtermetesebb, a ki inkább egy szénaboglyhoz hasonlított a felhőnyelben és szelid, mely basszus hangon beszélt:
— Nem kell művészet ahhoz, hogy szeretve legyünk. Azért vannak az asszonyok, hogy szeressenek bennünket. De van-e köztetek olyan, a ki gyűlölt? Szenevédelesen, halálisan gyűlölt? Módotokban volt-e már, hogy a gyűlölet exaltációját, orgáit megfigyeljétek? Nos?
— Senkisen válaszolt a kérdésre.
— Nincs hát senki köztetek, urak? — kérdezte a basszushang. — Nos, engem gyűlölt, gyűlölt egy szép leány és én megfigyelhettem az első gyűlölet szimptomáit saját magamon. Az első, uraim, mert olys valami volt, mintha az ellenkezője volna az első szerelemnek.
Nem ismertem én még abban az időben, mikor velem ez a dolog történt, sem a szerelmet, sem a gyűlöletet. Nyolcz éves lehettem körülbelül, de ez mitsem tesz, mert történetemben a nő a főszerep. Kérlek hát, figyeljétek rám. Szép nyári estén, alkonyatkor, együtt a gyerekszobában ültem a nevelőnőmmel, Miczivel, egy elragadó, szentimentális teremtéssel, a ki akkoriban került ki a nevelőintézetből. Miczi kisasszony szó-

rakozottan tekingettett ki az ablakon, mialatt mondotta:
— Mi tehát élnyt lélekzünk be. De most azt mondjad meg, Petya, mit lélekzünk ki? — Szénsavat — válaszoltam én — miközben szintén kinéztem az ablakon.
— Ugy van, hagyta helyben Miczike. A növényeknél azonban fordítva áll a dolog: azok szénsavat szívnak be és élnyt lélekzenek ki. Szénsav nagyobb mennyiségben az asványvezékben, a kályhagözökben fordul elő... Ez a gáz nagyon is veszedelemes. Nápoly közelében van az ugynevezett kutyabarláng, mely egészen meg van telve szénsavval. Ha egy kutyát az ember beleje kerget, az megful benne.
Ez a szerencsétlen kutyabarláng, Nápoly közelében, valóságos határőrként a nevelőkön vegytani ismereteinek. Miczi kisasszony, aki különben lelkesedett a természetudományokért, szintén csak nagyon keveset tudott abból, ami a kutyabarlángon tud esett.
— Nos? — ismételtette velem az elmondottakat. Én megselekedtem. Azt kérdezte tőlem, hogy mi a látóhatár? Feleltem. Az udvaron, mialatt mi a kutyabarlángot és a látóhatárt kérdőztük újból végig, az apu vadászatra készült. Kutyavonítás, lödögös hallatszótt és a szolgák hordták a vadászkozsira a különféle holmikat. Egy fogat állott a vadászkozs mellett, melyben anyam és nőverem foglaltak helyet, hogy elmenjenek Ivaneczký nevenapjára. Csak én és Miczike maradtunk odahaza, meg a diákbatyám, akinek a foga fájt. Elképzelhettek az irigységet és unalmat, amely elfogott.
— Mit lélekzünk hát mi be? — kérdezte Miczi kisasszony, miközben az ablakon kinézett.
— Élnyt.
— És tudod-e mit nevezünk látóhatárnak? — Igen látóhatárnak azt a helyet mondjuk, ahol az ég látszólag érinti a földet... A fogat, lenn az udvaron mozgásba jött... Láttam, hogy Miczike egy czedulát vett ki a zsebéből és idegesen összegyűrte.

Aztán a halántékához szorította, miközben elpirult hirtelen és az órára tekintett.
— Jegyezze hát meg magának — mondotta — Nápoly közelében van az ugynevezett kutyabarláng. Majd ismét az órára nézett és folytatta: ahol az ég látszólag a földet érinti.
Szegényke a legnagyobb felindulással járkált a szobában, miközben újból az órára nézett. Még egy felóra hiányzott abból az időből, mely a mi mártíróságunkra ki volt szabva.
— Most hát az aritmetikát — mondotta nehezen lélekzve — miközben reszkető kezekkel lapozgatót a feladványos könyvben.
— Kérem, oldja meg a 325. számú feladványt, én mindjárt visszatérek...
Kiment. Hallottam, a mint lesurrant a lépcsőkön és észrevettem az ablakon keresztül, a mint két ruhásakja eltűnt a kertajtóban az udvar végén. Gyors mozdulattal, arszinre, izgatottsággal mind feltűntek. Hova futott, miért? Okosabb voltam, mint a milyennek látszottam és csakhamar megértettem a dolgot. Bizonyára a kertbe futott — gondoltam — hogy szőléim tavollétében cseresznyét, meg sok földi epret szedjen össze! Ha ez így van, az örögbé is, akkor én is lemelegyek cseresznyét enni. Eltettem a feladványos könyvet és a kertbe futtam. A cseresznyéknél vagyok, de ő nincs itt. Továbbad az epreknél, a szederbokrokknál, a kis őrhánál, elhagyta a veteményes ágyakat és lement a tözhöz. Halvány volt és megremegett minden legkisebb zajtól. Én utána sompolyogtam és a következő dolgokat láttam, uraim. A tő partján, két vén fűzfa között állott a bályám, Szasa, a kin nem látszott meg, hogy a foga fájja.
Miczikére néztem és az arca ragyogott a boldogságtól, mintha előtörté volna a nap-sugár. A leány remegve, nehéz lélekzettel közeledett feléje, mintha a kutyabarlángba kergettek volna, hogy lényen hatoljon a tüdejébe... Minden mozdulatan meglátszott, hogy ez az első légtöltés...
De már közeledett is feléje... Egy fél

perczig szótlanul nézik egymást s úgy látszik, nem hisznek a szemeknek. Aztán megtaszítja valami titokzatos erő Miczikét, s ő kezeit a Szasa vállaira rakja és fejcsékként odahajlítja a mellére. Szasa nevet, valami érthetetlen szavakat hadar és a nagyon szerelmes ember ügytelenséggel fogja kezei közé Miczike arcát. És az idő, uraim, az idő pompás... A nap egy magaslat között lenyugszik, két öreg fűzfa, a zöld tópart, az ég — mindez visszatükröződik a tó vizében. Minden esondás a környéken. A sás fölött aranyfényű, kis esti lepkek röpködnek. Messze a kert mögött a csordát hajtkák hazafelé. Egy festmény az egész.
Mindenek közül amit láttam, csak azt értettem meg, hogy amit láttam Miczike és Szasa. No, ez nem illik! Ha ezt megtudná a mama, kapnának mindketten! A szegénynek egy öntudatlan formája fogott el és be nem várv a légtöltés végét, visszatettem a gyermekszobába. Mert éppen okosabb voltam, mint amilyennek látszottam, a feladványos könyvemhez ültem és gondolkodtam a dolgon. Árczomon ott ült a káröröm. Egyrészt kellemes volt, hogy egy idegen titokhoz jutottam, másrészt pedig melegejtett az az öntudat, hogy ezental nem gyakorolhatnak fölöttem hatalmat! Most az én hatalmam van és nyugalomuk teljesen az én nagylelkűségemtől függ. No de meg is mutatom nekik!
Mikor adni mentem, Miczike, mint rendesen, bejött a szobámba. Megkérdezte, hogy imádkoztam-e és megnézte, nem feledtem-e ruháslót az ágyba. Ránéztem csinos arczoskájára és elfojtottam a nevetésemet. A titok szinte dagadozott bennem és mindenáron ki akart törni. Nem tudtam megállni, hogy legalább is czedulákat ne ejtsék. Gyönyörködni akartam a hatásban.
— Tudom, — mondtam vigyorogva. — 6-6!
— Mit tud? —
— 6-6! Láttam, mikor csökölőzték Szasával — a fűzek közt... Utána mentem és mindent láttam...

Miczike összeresztett és piros lett, „czeduláimtól.” Az asztalra roskadt, ahol a gertyatartó állott és a vizesüveg.
— Láttam, mikor... csökölőzték... ismételtem vigyorogva, miközben gyönyörködtem zavarom... Aha! Majd megmondom a mamának!
Féltékeny nézett rám egy darabig Miczike, aztán megfogta a kezemet. Remegő hangon, alig hallhatóan mondotta:
— Petya, ez csunya dolog... Kérem, kérem az isten szerelmére, ne szójolj róla senkinek... Tisztességes emberek nem kémkednek... Az csunya dolog... kérem szépen...
Félt szegényke az édes anyjától, aki szigorú volt és erkölcsös. A vigyorgó, bántó gyermekarczom is fájtólan hathatott rá, profanizálta az ő ártatlan első szerelmet. Nem is aludt egész éjjel és a reggeli teánál két-karrik voltak a szeméi alatt. Mikor találkoztunk tea után Szasával, rászóltam vigyorgó nevetéssel:
— Tudom! Láttam tegnap este, mikor Miczike kisasszonyt megcsököltad!
Szasa rám nézett és majdnem könnyűsen mondta:
— Buta vagy!
Nem volt olyan kishitű, mint a leány és így nem sikerült hatást csinálnom. Ez aztán még jobban felizgatólt. Nem is hitte talán, hogy mindent láttam.
— Várj — gondoltam magamban — majd megmutatom neked... Miczike egész délelőtt rám sem nézett és folyvást dádógott.
A helyett, hogy rövidesen rám ijeszített volna egy büntetéssel, igyekezett a kedvemben járni. Hízogott és a legjobb jegyeket adta, az apámnak sem panaszolta el csinijemet. Mert éppen okosabb voltam, mint a milyennek látszottam, úgy értékesítettem titkomat, hogy a feladványaimat nem készíttettem el, czigánykerekeket vettem az óra alatt és szemtelenségeket feleltem nekki. Szóval, ha így ment volna a dolog továbbra is, szép semmirekellő vált volna belőlem. Egy

KIS HIRDETESEK

E hirdetés rovathon minden szövegi beiktatás közértesítés... TELEFON 706.

E hirdetés rovathon minden szövegi beiktatás közértesítés... TELEFON 706.

Csak oly levelekre válaszolunk, melyekkel a válasza szükséges levélbélyeg vagy levelezőlappal beküldetik és a hirdetés alatt álló szám közöltetik.

Használt és új pénz-szereket, Nevelőkönyvet, Eladó urilak.

Különbejárata, Gazdasági, Birtok, Birtok, Birtok.

Butor, Birmálási ajándéku, Athelyezés miatt, Országos ZALA GYÖRGY BUDAVÁRI HONVÉDSZOBRA.

Bámulatos öcső! Kérje, Bátor, Bátor, Bátor.

Ajtók, Ablakok, Lampele Róbert, Bátor, Bátor, Bátor.

Magántitkárnak, Zongoratanitónó, Borivóknak, Széptermetű, Boreladás, Üzlettel.

Gyógyszerész, Fényképező, Tisztességes, Veszek, Üzlettel.

Internátus, Gőzseplő, Bátorok, Bátorok, Bátorok.

Törlesztéses kölcsönt, Bátorok, Bátorok, Bátorok.

Ajtók, Ablakok, Lampele Róbert, Bátorok, Bátorok, Bátorok.

Széptermetű, Boreladás, Üzlettel.

Gyógyszerész, Fényképező, Tisztességes, Veszek, Üzlettel.

Internátus, Gőzseplő, Bátorok, Bátorok, Bátorok.

Törlesztéses kölcsönt, Bátorok, Bátorok, Bátorok.

Ajtók, Ablakok, Lampele Róbert, Bátorok, Bátorok, Bátorok.

Széptermetű, Boreladás, Üzlettel.

Gyógyszerész, Fényképező, Tisztességes, Veszek, Üzlettel.

Internátus, Gőzseplő, Bátorok, Bátorok, Bátorok.

Törlesztéses kölcsönt, Bátorok, Bátorok, Bátorok.

Ajtók, Ablakok, Lampele Róbert, Bátorok, Bátorok, Bátorok.

SZLIÁCS-Aczélfürdő (Felsőmagyarországon) Az egyedül ismert szőlővárosi... Szézon: május 15-től szeptember 30-ig.

SZIVATTYUK MÉRLEGEK Mindenfajában, házi és nyílványos használatra... W. GARVENS, BÉCS, I. Schwarzenbergstrasse 6.

LUSER L. félsz. TURISTA-TAPASZ Magyarországi cipőárúháza... AGULÁR DÁVID Budapest, VII., Erzsébet körút 6F sz.

THIERRY A. félsz. valódi centifolia-ir... VALÓDI SZEGEDI SZAKÁCSKÖNYV.

A Magyar Kereskedők Könyvtára. Szerkeszti: LAMPEL RÓBERT (WEDIANER F. 65 FIAI).

Helyen vagy idült bujakór-bántalmak... Pályázati hirdetmény A magyar kir. államasvaskut Budapest-jobbparti...

AGULÁR DÁVID Budapest, VII., Erzsébet körút 6F sz.

VALÓDI SZEGEDI SZAKÁCSKÖNYV. 1890-nél több évtizedes utasítással.

A Magyar Kereskedők Könyvtára. Szerkeszti: LAMPEL RÓBERT (WEDIANER F. 65 FIAI).

Nyárilakásokban, GUTTMANN L. Budapest, cs. és kir. szab. close-gyár IV. Városház-u. 2.

AGULÁR DÁVID Budapest, VII., Erzsébet körút 6F sz.

VALÓDI SZEGEDI SZAKÁCSKÖNYV. 1890-nél több évtizedes utasítással.

Az Osztrák-magyar Bank és a pénzügyi piac. Irta: Havas Miksa.

Férfiak ingyen kapnak... Hirdetések felvételnek a kiadóhatalban.

Földhaszonbérbeadási hirdetés. A magyar tanulmányi igazgatóság...

Az Osztrák-magyar Bank és a pénzügyi piac. Irta: Havas Miksa.

Férfiak ingyen kapnak... Hirdetések felvételnek a kiadóhatalban.

Földhaszonbérbeadási hirdetés. A magyar tanulmányi igazgatóság...

Az Osztrák-magyar Bank és a pénzügyi piac. Irta: Havas Miksa.

AZ „ANKER” élet- és járadék biztosító-társaság. Magyarországi vezérképviselet: BUDAPEST, VI. ker., Deák-tér 6. sz.

Földhaszonbérbeadási hirdetés. A magyar tanulmányi igazgatóság...

Nyomatott a kiadóhatalmon Magyar Újsághirdető Részvénytársaság körforgógepein. Gleitsmann E. T. cég festékével.

tekessék. (Hosszas helyeslés és taps a jobboldalon.)

Polónyi Géza: Konstatálja, hogy a miniszterelnök szavai ugyanazok voltak, s miként neki mondott. Kijelenti tehát, hogy olyan kormányának, amelyik a köztársasági akarságok ellenében is...

Kossuth Ferenc kijelentése.

Kossuth Ferenc: T. Ház! (Halljuk! Halljuk!) Kötelességemnek tartom én is nagyon röviden nyilatkozni. Először is a magam nevében és a kik velem együtt éreznek, kinyilatkoztatom azt, (Halljuk! Halljuk!) hogy egész erőmmel, a mi erőt az Isten nekem adott, ellentállnék annak, hogy a köztársaság a magyar országgá válna...

T. Ház! Én meg vagyok arról győződve, minthogy a t. tulajdoni hazaszeretőim nem kétkednek — nincs is jogom rá, hogy kétkedjem — hogy nem találkoznak többség, amely azt az egyetlen békés és alkotmányos fejezet, amelyely az ország az esetleges támadások ellen rendelkezik, saját akaratával megcsorbitani...

Egy másik kijelentés is kell tennem: azt hogy én és azok, a kik velem együtt éreznek, *abba sohasem mennék bele, hogy az u. n. 1899. XXX. t. cz. megváltoztatassék*... (Helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Most átértem a harmadik kérdésre, a mire vonatkozólag nyilatkozni akarok. Itt adott szóról beszélnék és én ezt nem helyeslem, mert magyar törvényhozók közt arról beszélni, hogy ki tartsa meg és ki ne tartsa meg szavát, nem helyes, nem szabad, nem is lehet. (Ugy van! Ugy van! a jobboldalon.)

Eppen ezért azok a t. urak, a kik közölkölnének, én rájuk legálább nem foghatjuk azt, hogy én igyekedem az ő cselekvési szabadságukat korlátozni. Ezt én nem teszem. De azt tudom, hogy én magam mit cselekedtem és azt is tudom, hogy azt a mit cselekedtem, mint tisztességes ember, állom is. (Élénk helyeslés a jobboldalon és a szelsőbaloldalon.)

Az bizonyos, hogy midőn a mostani t. miniszterelnök ur idejött körültekinteni az ország fővársáka, akkor még olyan hivatali viselt, a melynek semmi köze mostani állásához.

Az bizonyos, hogy midőn a mostani t. miniszterelnök ur idejött körültekinteni az ország fővársáka, akkor még olyan hivatali viselt, a melynek semmi köze mostani állásához. Akkor ő horvát bán volt még és annyi bizonyos, hogy nincs olyan magyar országgyűlési párt, a mely a horvát bánmal paktálna, vagy akármiben megállapodnék, ilyesmít csak a gyenge elméjükkel lehet elhívtani. Ezt én nem tettem. Az igen t. mostani miniszterelnök ur — a mint helyesen mondta — idejött, tudakozódott a felől, milyen feltételek alatt volna lehetséges az, hogy az országnek törvénykezési állapota megszűntettesék, mert csak arról volt szó és semmi másról. Akkor mi, a kik jelen voltunk azon az értekezleten, a mely nem volt más, mint szavahibető férfiak közt folytatott értekezés, megmondtuk, hogy a mi feladogatásunkat illetően, az országgyűlési pártok közötti értekezés, úgy van! Ugy van! a jobboldalon.)

Ez az értekezlet résztvevőinek, annak a törvénynek adott kifejezést, hogyha eltávolítottuk az ok, amely a nagy küzdelemnek az előidéző oka volt és a melynek eltávolítását ezerérvényhívó kérvény és sahérvényhívó deputáció sürgette, úgy akkor nem lesz a mi véleményünk szerint nehézség abban, hogy az ország megkapja azt, hogy a törvénykezési állapottól kijusson, (helyeslés a jobboldalon.)

Meg kell még jegyeznem azt, hogy tisztán és kizárólag arról az ügyről beszélünk, és csak arra kell, hogy hivatkozzunk, hogy miképpen lehet az országot a törvénykezési állapotból kiharolni. Én egyáltalán véve a t. akkori bánnak programját bírálat tárgyává nem akartam tenni, mert én magam le nem költethem, hogy esetlegesen ez 6 programponjjai felett bírálatot mondva, pártállásomat a jövőre leküszömbölyöztetem.

Meg kell még jegyeznem azt, hogy tisztán és kizárólag arról az ügyről beszélünk, és csak arra kell, hogy hivatkozzunk, hogy miképpen lehet az országot a törvénykezési állapotból kiharolni. Én egyáltalán véve a t. akkori bánnak programját bírálat tárgyává nem akartam tenni, mert én magam le nem költethem, hogy esetlegesen ez 6 programponjjai felett bírálatot mondva, pártállásomat a jövőre leküszömbölyöztetem.

Ezt a mi álláspontunkat, t. Ház, a mi pártértekezletünkön előadtuk, fenn is tartottuk és pártértekezletünk ezt az álláspontunkat egyhangulag a magáévé tette és mielőtt az értekezlet bevégeződött volna, minthogy a mostani t. miniszterelnök ur el akart utazni az uralkodóhoz, a ki fűdalom, nem tartotta szükségesnek, hogy Budapestet intézze a felmerült krízist, hanem Bécsben maradt, tehát a miniszterelnöknek annak szükség volt, hogy Bécsbe utazzék, és átadta az ehhez szükséges tárgyat, a melytől az értekezlet más tárgyra tért át, és a párt helyeslése közt elmentem közölni a gróffal, hogy a párt egyhangulag mit határozott. A pártnak egyhangu határozata, a melyet gyorsíró írt le, így hangzott. (Halljuk! Halljuk! Olvassa):

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Kossuth Ferenc: Mielőtt folytatnám, t. Barabás barátomnak azt mondom, hogy nem ismerem el azt, hogy helyesen kátharta szükségét a t. miniszterelnök ur ennek a kérdésnek, mert nem ismerem el, hogy valaki joggal kérdezhetné azt, hogy a függetlenségi párt állja-e határozatát? (Élénk helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Kossuth Ferenc: Mielőtt folytatnám, t. Barabás barátomnak azt mondom, hogy nem ismerem el azt, hogy helyesen kátharta szükségét a t. miniszterelnök ur ennek a kérdésnek, mert nem ismerem el, hogy valaki joggal kérdezhetné azt, hogy a függetlenségi párt állja-e határozatát? (Élénk helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Kossuth Ferenc: Mielőtt folytatnám, t. Barabás barátomnak azt mondom, hogy nem ismerem el azt, hogy helyesen kátharta szükségét a t. miniszterelnök ur ennek a kérdésnek, mert nem ismerem el, hogy valaki joggal kérdezhetné azt, hogy a függetlenségi párt állja-e határozatát? (Élénk helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Kossuth Ferenc: Mielőtt folytatnám, t. Barabás barátomnak azt mondom, hogy nem ismerem el azt, hogy helyesen kátharta szükségét a t. miniszterelnök ur ennek a kérdésnek, mert nem ismerem el, hogy valaki joggal kérdezhetné azt, hogy a függetlenségi párt állja-e határozatát? (Élénk helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Kossuth Ferenc: Mielőtt folytatnám, t. Barabás barátomnak azt mondom, hogy nem ismerem el azt, hogy helyesen kátharta szükségét a t. miniszterelnök ur ennek a kérdésnek, mert nem ismerem el, hogy valaki joggal kérdezhetné azt, hogy a függetlenségi párt állja-e határozatát? (Élénk helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Meg kell még jegyeznem azt, hogy tisztán és kizárólag arról az ügyről beszélünk, és csak arra kell, hogy hivatkozzunk, hogy miképpen lehet az országot a törvénykezési állapotból kiharolni. Én egyáltalán véve a t. akkori bánnak programját bírálat tárgyává nem akartam tenni, mert én magam le nem költethem, hogy esetlegesen ez 6 programponjjai felett bírálatot mondva, pártállásomat a jövőre leküszömbölyöztetem.

Ezt a mi álláspontunkat, t. Ház, a mi pártértekezletünkön előadtuk, fenn is tartottuk és pártértekezletünk ezt az álláspontunkat egyhangulag a magáévé tette és mielőtt az értekezlet bevégeződött volna, minthogy a mostani t. miniszterelnök ur el akart utazni az uralkodóhoz, a ki fűdalom, nem tartotta szükségesnek, hogy Budapestet intézze a felmerült krízist, hanem Bécsben maradt, tehát a miniszterelnöknek annak szükség volt, hogy Bécsbe utazzék, és átadta az ehhez szükséges tárgyat, a melytől az értekezlet más tárgyra tért át, és a párt helyeslése közt elmentem közölni a gróffal, hogy a párt egyhangulag mit határozott.

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Kossuth Ferenc: Mielőtt folytatnám, t. Barabás barátomnak azt mondom, hogy nem ismerem el azt, hogy helyesen kátharta szükségét a t. miniszterelnök ur ennek a kérdésnek, mert nem ismerem el, hogy valaki joggal kérdezhetné azt, hogy a függetlenségi párt állja-e határozatát? (Élénk helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Kossuth Ferenc: Mielőtt folytatnám, t. Barabás barátomnak azt mondom, hogy nem ismerem el azt, hogy helyesen kátharta szükségét a t. miniszterelnök ur ennek a kérdésnek, mert nem ismerem el, hogy valaki joggal kérdezhetné azt, hogy a függetlenségi párt állja-e határozatát? (Élénk helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Kossuth Ferenc: Mielőtt folytatnám, t. Barabás barátomnak azt mondom, hogy nem ismerem el azt, hogy helyesen kátharta szükségét a t. miniszterelnök ur ennek a kérdésnek, mert nem ismerem el, hogy valaki joggal kérdezhetné azt, hogy a függetlenségi párt állja-e határozatát? (Élénk helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Kossuth Ferenc: Mielőtt folytatnám, t. Barabás barátomnak azt mondom, hogy nem ismerem el azt, hogy helyesen kátharta szükségét a t. miniszterelnök ur ennek a kérdésnek, mert nem ismerem el, hogy valaki joggal kérdezhetné azt, hogy a függetlenségi párt állja-e határozatát? (Élénk helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Kossuth Ferenc: Mielőtt folytatnám, t. Barabás barátomnak azt mondom, hogy nem ismerem el azt, hogy helyesen kátharta szükségét a t. miniszterelnök ur ennek a kérdésnek, mert nem ismerem el, hogy valaki joggal kérdezhetné azt, hogy a függetlenségi párt állja-e határozatát? (Élénk helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Meg kell még jegyeznem azt, hogy tisztán és kizárólag arról az ügyről beszélünk, és csak arra kell, hogy hivatkozzunk, hogy miképpen lehet az országot a törvénykezési állapotból kiharolni. Én egyáltalán véve a t. akkori bánnak programját bírálat tárgyává nem akartam tenni, mert én magam le nem költethem, hogy esetlegesen ez 6 programponjjai felett bírálatot mondva, pártállásomat a jövőre leküszömbölyöztetem.

Ezt a mi álláspontunkat, t. Ház, a mi pártértekezletünkön előadtuk, fenn is tartottuk és pártértekezletünk ezt az álláspontunkat egyhangulag a magáévé tette és mielőtt az értekezlet bevégeződött volna, minthogy a mostani t. miniszterelnök ur el akart utazni az uralkodóhoz, a ki fűdalom, nem tartotta szükségesnek, hogy Budapestet intézze a felmerült krízist, hanem Bécsben maradt, tehát a miniszterelnöknek annak szükség volt, hogy Bécsbe utazzék, és átadta az ehhez szükséges tárgyat, a melytől az értekezlet más tárgyra tért át, és a párt helyeslése közt elmentem közölni a gróffal, hogy a párt egyhangulag mit határozott.

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Kossuth Ferenc: Mielőtt folytatnám, t. Barabás barátomnak azt mondom, hogy nem ismerem el azt, hogy helyesen kátharta szükségét a t. miniszterelnök ur ennek a kérdésnek, mert nem ismerem el, hogy valaki joggal kérdezhetné azt, hogy a függetlenségi párt állja-e határozatát? (Élénk helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Kossuth Ferenc: Mielőtt folytatnám, t. Barabás barátomnak azt mondom, hogy nem ismerem el azt, hogy helyesen kátharta szükségét a t. miniszterelnök ur ennek a kérdésnek, mert nem ismerem el, hogy valaki joggal kérdezhetné azt, hogy a függetlenségi párt állja-e határozatát? (Élénk helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Kossuth Ferenc: Mielőtt folytatnám, t. Barabás barátomnak azt mondom, hogy nem ismerem el azt, hogy helyesen kátharta szükségét a t. miniszterelnök ur ennek a kérdésnek, mert nem ismerem el, hogy valaki joggal kérdezhetné azt, hogy a függetlenségi párt állja-e határozatát? (Élénk helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Kossuth Ferenc: Mielőtt folytatnám, t. Barabás barátomnak azt mondom, hogy nem ismerem el azt, hogy helyesen kátharta szükségét a t. miniszterelnök ur ennek a kérdésnek, mert nem ismerem el, hogy valaki joggal kérdezhetné azt, hogy a függetlenségi párt állja-e határozatát? (Élénk helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

Kossuth Ferenc: Mielőtt folytatnám, t. Barabás barátomnak azt mondom, hogy nem ismerem el azt, hogy helyesen kátharta szükségét a t. miniszterelnök ur ennek a kérdésnek, mert nem ismerem el, hogy valaki joggal kérdezhetné azt, hogy a függetlenségi párt állja-e határozatát? (Élénk helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Barabás Béla: Szükségem látta ezt a kérdést feltenni! (Derülés a szelsőbaloldalon.) **Gajári Géza:** Az események bizonyították, hogy szükség volt rá. (Zaj.)

zelistégt törvény revizióját sürgeti Vlád, pedig senki sem olyan előző a nemzetiségkel szemben mint Magyarország. (Felkiáltások a szelsőbaloldalon.) Ez már igaz! Mintegy fenyegető mondta Vlád, hogy bejárnék őt többen is.

Vlád Aurél: Igen hát! **Rátay László:** Ettől ő nem ijed meg, sőt még örül neki, legálább felhívják a passzivitás üres humbujával és elhagyják kivánságait. De ne járjakán aztán Rómába, mert az mégis csak elismerhetik, hogy az külláim nem hazza. (Helyeslés.)

Rátay László: A katonai javaslatok keletkezésének kérdésére. Széll Kálmánnak bukna kellett érte, Körber pedig királyi kéziratot kap, mert reá még szükség lesz.

Szatmári Mór: Az is tüntetés mi ellenük! **Rátay László:** A javaslatokat azonban magukévá tették az egyes miniszterek is. A javaslatot visszavonták és a hazza még sincs veszélyben, sőt a létszám emelésre nincs is szükség. Ez a javaslat tehát nem volt igaz, le kellett volna tehát mindegyik miniszternek mondania állásáról. (Élénk helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Keckemény Ferenc: Nem pedig oda bujni a miniszterelnök háta mögé. **Rátay László:** Milyen hülyünk hát ezeknek a minisztereknek, hogy javaslatot nyújtanak be? Megingott politikai hitelünk. (Igaz! Ugy van! a szelsőbaloldalon.)

Foglalkozz a miniszterelnök politikai szemlével. Tíz év óta mi változott? Változott a felfáras fellépése a miniszterelnöknek, politikai és etnikai ellenálló képessége a szabadelvű pártnak. Mert most elfogadta a kormányelnökséget olyan programmal, a melyvel nem kellett ezeltől 10 esztendővel. (Igaz! Ugy van; a szelsőbaloldalon.)

Horvátországi politikájuk elérére a volt bán azt, hogy a magyar államnezme meggyógyult, a sajtószabadságot elnyomta. Gondja volt arra, hogy háni működését ne bírálhassák, de mikor a magyar államnezmet tippni kellett, meg volt a sajtószabadság.

Langély Zoltán: Horvát tartomány módjára kezelte az országot. **Rátay László:** A miniszterelnök megtöltötte a lapokat, hogy közöljék a magyar országgyűlésről a tudósításokat, ha horvát ügyekről volt bennük szó. Neveltes az, hogy magyar állampolgárnak ne lehessen olvasni a magyar országgyűlésről szóló tudósítást.

Kijelenti, hogy nem jöjjék a miniszterelnökben, mert erószakosság szándékával jött ide. Kijelenti, hogy az 1899. XXX. t. czikket módosítani nem enged. Négy év óta igérta a katonai büntető perendertárs módosítását, még sem teljesítik. Ajánlja a miniszterelnöknek, menjen és nézze meg az »Fűjeli menedékhegy-ét. E darabban fenészes gondolatokat talál, hogy a követelés nem alamszta. A nemzet sem a miniszterelnök a koronának, hogy addig béke, nyugalom nem lesz, míg nemzeti jogainkat meg nem adják. A nemzet békeje nem egy-két javaslat elintézésétől, hanem attól függ, hogy a nemzet követelményeit teljesít-e vagy nem. A küzdelem folytatni fogja. (Zajos helyeslés a szelsőbaloldalon.)

Vlád Aurél: Személyes kérdésben kér szót. Beszédében nem akarta Bécsnek behízelegni magát, neki éppen oly kevés köze van Bécshez, mint a szelsőbalon. (Helyeslés a szelsőbaloldalon.) **Elnök:** A vitát holnapra halasztja s az ülést 2 órákor berekeszti.

Időjárás.

A m. kir. meteorológiai központi intézet távirati jelentése 1903. júl. 8-án regg. 7 órákor

A depresszió magva a Balkánra került, nyugaton pedig emelkedett a levegőtömeg; egyebekben a helyzet a tegnaphoz hasonló. Közép-Európában az idő borús és jobbra esős; nyugaton pedig száraz. A hőmérséklet az évszakhöz képest általában alacsony. Hazánkban az idő változóan és hűvös a hőmérséklet. Főleg az ország nyugati felében süllyed, hol a csapadék is jelentékeny volt, különben tegnap csaknem mindenütt esett az eső, sőt ma is még sok helyütt esik. Zivatarok és szélviharok különösen az Alföldön és Erdélyben fordultak elő. N. Beszkekről jelentik, hogy tegnap a villám két embert sújtott, Ó-Becsény pedig egy gyermeket. A szélvihar is több helyütt szomorító kárt okozott. Prognózis a következő 24 órára: Változóan, hűvös idő várható, sok helyütt még esővel vagy zivattal.

Table with columns: Allomás, Légsúly, Légteljes, Mértékelt, Csökkenés, Szél irányja, Felhőzet, Csapadék, Hőmérséklet. Lists various locations like Akna, Szatmár, Ungvár, Eger, Keszthely, etc., with corresponding weather data.

BUDAPEST, IV. VÁROS RÉSZÉNEK... ELŐFIZETŐK... Védőke postán v. hely. Egy évre... 40 kor....

Mai számnak

Vezércikk: Eger... A Háza elnöke... A külföldi események... A pápa beteges...

Egyik generáció

(Sz.) Az új... a védőbiztosítgat... iránt a várakozás... Jött helyette... Ennyi az egész... szellemben. Az... minden magyartól. A kik az... magával valós... azok megért... ugyan senmit, na.

Programja szecska.

Mikor a védő... sön br. Podma... zólte, mint új... szemben azt a... magyar nemze... irányzatot fog... Kolossvary hon... felette, hogy ő... kozásait és ré... méltányolja. E... programja ir... egy generális... magyar nemze... köze. Rideg, sz... jelent mindazo... telesekkel szem... nemzet szivé... foglalkoztatják... delmi miniszt... ha tudomás... ról a nemzet... megbuktatta a... buktatta báró... lázban tartja n... got és a politi... Indiáról jött v... még messzebb... tonai hatalom... az Egyet...

Az emlék

Jelenet Gorkij... — Az Eg... — A miniszterel... nácsot adok. Men... városi szinkörbe... dékely- ezim d... vannak benne. At... alamszát kell a... kell az embert... Rátay László... házbán, tegnap... terelnék mindé... nem hallgatta m... gondolatait az é... leközöljék az Éj... vonásából azt a j... az ember respekt... A jelenet a köv... Szatin. Hogy n... az igazság! Ezt ő... értette. Hülyek va... En megértettem ő... Persze — hazudo... tok való szájar... Sokan vannak na... Juk iránt való szá... lelkesületen o... gasztaló, nagyon e... tudom ezt — olva... szaksú a mu... az éhenhaló. Én... Akinek gyenge a... jébot táplálkozik... Amabba batorságo... ad. De aki ura m...